

KURÍR 2

Občasník admirality Gemini 1993/94

Redakční Oznámení

Fotosoutěž

Redakce Kurýra si všimla, že na táboře se najednou objevila spousta fotografií (počet nelze přesně určit, ale bylo jich přibližně asi jako hub po dešti). Jestliže to, mili fotografové, myslíte opravdu vážně, můžete pro své nejlepší fotografie získat prostor v Kurýru. Jakým způsobem? Stačí vybrat nějakou zdařilou fotografii a před uzávěrkou ji předat Frodovi. A co očekává toho nejúspěšnějšího? Kromě velké slávy a popularity samozřejmě také jedno číslo Kurýra zdarma!

Téma

Jako téma dalšího čísla zvolila redakce sice něco těžšího, ale možná o to zajímavějšího. Je to otázka: Co si představuješ pod slovy kamarádství, přátelství? Co to znamená, jaký by měl takový správný kamarád být, máš takového kamaráda? Co může člověku přátelství dát? A ještě mnoho dalšího nám můžete napsat. V takovém případě vás samozřejmě čeká Kurýr zdarma! Stačí jen pár řádek, váš názor.

I n f o

Vysoká Škola Gemini

Vysoká škola Gemini se už rozjela! Zatím se konala dvě setkání na Korzu, věnovaná bodu č. 2 Historie (organizace dětí a mládeže ve světě a doma, historie Gemini, zvyky a tradice v posádce, oddíle, středisku) a bodu č. 3 Pedagogika a psychologie. O víkendů 5. až 7. 11. se konala první výprava VŠG.

Jako pomůcka VŠG vychází Kapitánská pošta, která se zabývá tématy, obsaženými ve VŠG.

Ježek v kleci je opět tu!

Vzrušení ve Stínadlech! Ježek v kleci se prý opět objevil! Oznámil to včera na tiskové konferenci, pořádané časopisem TAM-TAM Mirek Dušín. Zdá

se, že dojde k horečnému pátrání, neboť otázka, kdo by měl být Velkým Vontem se opět dostává ve Stínadlech na přetřes. Zapojí se do tohoto pátrání i Gemini?

Kuřata na Korzu?

Minulý týden přišlo na Obvodní úřad Prahy I oznámení, že žlutý domeček na Kosárkově nábřeží je neoprávněně využíván k výtěžné činnosti - chovu kuřat! Kromě hospodářské inspekce se o tento případ začal zajímat i Spolek na ochranu zvířat. Existuje totiž podezření, že kuřata jsou vykrmována hormonální stravou - dosahují totiž velikosti člověka! Informace, že prý kuřata i mluví, zůstala zatím nepotvrzena. O dalším průběhu budeme informovat.

Kurýr č. 2

Ročník 12 1993/1994

Občasník admirality Gemini

Listopad 1993

redakční rada:

Frodo

spolupráce:

Dag

předběžná uzávěrka příštího čísla:

7. prosince 1993

cena:

5 Kč

(c) 1993 Gemini

Historie Gemini (*Fletcher*)..... 4

Téma: knihy

Špelec..... 5

Lot..... 5

Matěj..... 6

Frodo..... 6

Trosečník (*Honza*)..... 6

Odměna a trest (*Frodo*)..... 7

Léto na krásném bílém koni (*Tereza*)..... 8

Stařec a moře (*Magi*)..... 8

Z námořnické (*Petra*)..... 9

Pád Cařihradu (*Matěj*)..... 9

Příběh o světle na kopci (*J. Sudek*)..... 10

Jeden z mých otazníků (*Matěj*)..... 12

Historie Gemini Leden - Duben 1980

Fletcher

Počátek roku 1980 je ve znamení podstatných změn struktury Gemini. Nejprve v lednu je to uznání Calypsa jako oddílu s funkcí doplňovat tzv. střední oddíly. Zároveň je leden měsícem, kdy se střední oddíl Poseidon mění v oddíl pro starší. Ten zahajuje v únoru svoji činnost a jeho základem jsou účastníci vánočního zájezdu do Studence, pořádaného pro studenty středních škol. Současně samozřejmě existuje oddíl vodní turistiky TJ Slavia VŠ, jinak zvaný Vikingové. V této době se stává Makrela kadetem Argonautů.

Patrně není nutno se příliš rozepisovat o pravidelné činnosti oddílů: byla v této době poměrně sněhově vydatnější zima, a tak oddíly velice často jezdily na hory - na víkend nebo třeba jen na jeden den apod. V Poseidonu se rozjíždí poměrně rozsáhlá kulturní činnost spočívající v návštěvách kulturních podniků - kin, koncertních sálů, výstav apod.

V březnu Calypso představilo i svůj pokřik, který zněl: "Calypso je oddíl tvůj, za něj bojuj, zapádnuj!" Calypso v té době navštívilo klubovnu Tritonů a Argonautů v PKOJF. Zřejmě nezapomenutelný dojem zanechala v Matesovi, který na tuto návštěvu složil oslavnou básničku, kterou zde přikládám (podotýkám, že v této době Matesovi nebylo ještě ani 10 let).

Návštěva u Tritonů

*Maj klubovnu u stromu,
je tam spousta Tritonů.
Na zdi otisknutý tlapy,
jsou to námořníci chlapy.
Vzadu mají lodní bar,
obsahuje sudů pár.*

*Santi vysvětlil nám pravidla,
jak použít vlnadidla.
Jak si zachránit životy,
neroztrhnout kalhoty.
Když jsme se vraceli domů,
svezli jsme se na autodromu.*

Na počátku dubna se uskutečnily oddílové robinzonády, jejichž součástí byly i velikonoční zvyky včetně tvorby koled. Básnění se stalo v GEMINI tak trochu módou, takže není divu, že lehkootletická liga, která se konala 27. dubna, měla dvě části: tu první, tradičně sportovní a druhou, tou byla část literární. Za všechny alespoň jednu básničku Radky, také členky oddílu Calypsa:

*Fivík, Fivík, Fivíček,
píše si svůj deníček.
Plavčíku si nespínil,
i když je tu mnohem dýl.*

*Když skočí do vody,
dal by si hned závodky.
Dal, dal, dal,
kdyby něco uplavat.*

(Pozn. redakce: Existuje ještě jedna verze této básně, ve které se mluví o jakémisi Johnym. Redakce, nevěda, která z těchto dvou verzí je původní, rozhodla se vybrat tu aktuálnější.)

Téma: Knihy

Spelec

Byl jsem redaktory Kurýra požádán, abych napsal něco na téma "KNIHY". Rozhodl jsem se jim vyhovět.

Nejdříve by asi bylo dobré říci, proč vůbec čtu. Čtu proto, protože si myslím, že se z knížek mohu něco zajímavého dozvědět, něco se naučit, prostě rozšířit si vědomosti.

Nemohu říci, jaký žánr mám nejraději. Dalo by se říci, že čtu vše, co mi přijde pod ruku. Ale jestli bych to měl blíže specifikovat, tak jsou to sci-fi, westerny, dokumenty a někdy zabrousím i do poesie. Kdybych měl říci, jaká je moje nejoblíbenější knížka, asi bych to neuměl.

Ted' k otázce, jestli považuji knihy za nudné nebo za zábavné. Na tuto otázku nelze přímo odpovědět, protože všechny knihy nejsou nudné, ale všechny nejsou ani zábavné. Znáám knihy jak nudné, tak zábavné. Ale rozhodně jsou knihy věc užitečná, protože i z toho největšího "odpadu" se můžeme něco dozvědět.

Knižky si vybírám hlavně podle názvů, ale i podle spisovatelů. Někdy to sice nevyjde, ale to nevadí, protože není problém knihu odložit a začít číst jinou.

Kdo jste do teď moc nečetl, tak vám radím, dejte se do toho. Určitě to stojí za to.

Váš Anton

Lot

Knižky mám hodně rád. Na čtení nemám moc času, takže čtu v metru, ve škole a v jiných volných chvílích.

Rád čtu knihy humorné, které mi dodávají energii a dobrou náladu, jako třeba Saturnin. Anebo knihy, nad kterými se musím trochu zamyslet, abych jim porozuměl. V knížkách nacházím zajímavé nápady a zpříjemnění volných chvil. Čtení mi pomáhá lépe vyjadřovat své pocity.

To je zjednodušeně asi vše, proč si myslím, že je dobré číst.

Knihovna na Korzu je to pro vás!

Matěj

Zeptáte-li se někoho, kdo je největším přítelem člověka, může vám odpovědět různě. Někdo řekne, že pes, někdo řekne, že Frodo, někdo třeba odpoví, že kniha. O psech dnes psát nechci, Froda všichni znáte.

Do knih je už od počátku lidské kultury zaznamenáváno všechno poznání lidstva a z toho také vyplývá veliká všestrannost knih. Sahám k nim, chci-li se obohatit nějakými odbornými znalostmi, sahám k nim, chci-li se uklidnit i pobavit. Je to jako droga - v knihách, podobně jako v jiných věcech, poznávám okolní svět. A čím více do něj pronikám, tím více mě láká a přitahuje... Už mnoho lidí před námi se snažilo poznat svět. A výsledky tohoto snažení jsou právě v knihách. V knihách, které jsou nám k dispozici, v knihách, které smíme číst. Je to to nejcennější, co lidstvu zůstalo po lidech dávno mrtvých...

Frodo

Když jsem přemýšlel o tom, co bych chtěl napsat o knihách, napadala mne spousta věcí, jako že knihy považuji za velice užitečné, zajímavé, že se z nich může člověk mnoho dovědět, naučit, ale že s nimi může také prožít spousty zážitků a dobrodružství. Když čtu knihu, můžu se stát hrdinou v bitvě, milencem ve velké první lásce, Sókratem, nebo také někým zcela obyčejným... A to všechno můžu prožít ve svém jediném životě! Pak mne ale napadla otázka: "Co mne vlastně ke knihám skutečně a hlavně táhne? Proč k nim mám takový vztah, jaký k nim mám?"

A tu jsem si vzpomněl na takovou příhodu, která se mi stala, když jsem byl o něco mladší (asi tak o pět let). Měl jsem tenkrát se sebou problémy, problémy s lidmi, kteří mne obklopovali (mám je i dnes, jen trochu jiné) a velice mne to trápilo. A tu se mi dostala do ruky knížka z rodičovské knihovny. Jaká to byla náhoda! Vyprávěla o chlapci, který byl přibližně tak starý, jako jsem byl já, a který měl úplně ty samé problémy!

Ta knížka mi tenkrát hodně pomohla. Dodala mi odvahy a také tak trochu návod k řešení (skutečně to zafungovalo!). Od té doby se mi to stalo ještě několikrát: Že jsem našel knížku, která by mi dala odpověď na otázky, jež mne zrovna v tu dobu zajímaly, trápily, nedaly mi spát, kterých jsem byl prostě plný. A když tak nad tím přemýšlím, možná čtu také proto, že takovou knížku stále znovu a znovu hledám.

Trosečník

Honza

Bouře hnala trám oceánem. Jediný osamělý trám. Podivně hrbolatý. Ne, ty hrbočky se hýbou! Bude to člověk. Člověk uprostřed oceánu, tríska v bazénu a okraje jsou daleko. Blesky křižují oblohu a černý déšť zapadá do vln. Všude temno, kapky mu dopadají na tvář, s tíhou se drží trámu. Trám se rozpadá. Ne, takhle by to nešlo! Další blesky a další kapky. Ruce umdlévají. Že by bouře utichla? Ne, zatím zuří. Samé ne, což takhle ano? Dobrá, sluituji se nad ním. Slunce prosvítló mraky a z vln se vynořil ostrov. Člověk mi děkuje! Dojalo mě to, ale já jsem zlomyslný. Ostrov je pískový a vlny ho rozpouštějí. Človíček mě proklíná a já se dívám z oblaků...

Odměna a Trest

aneb co se stalo na výpravě

Na poslední výpravě Persea (27. - 31. 10.) věnovali starší Perseáci celý jeden večer tématu "ODMĚNA A TREST". A k čemu došli?

Nejdříve jsme si všichni zkusili, jaké představy v nás vyvolají slova Trest - Odměna.

ODMĚNA

Většině z nás se vybavily nějaké SLADKOSTI (9), čtyři lidé si vybavili VNITŘNÍ ODMĚNU, dva z nás si vzpomněli na nějaká PRIVILEGIA, velké oblibě se těšila POCHVALA (10) a to zejména od autority, jen jednoho z nás napadl ÚSMĚV a Matěj za odměnu považuje i TREST.

TREST

Zvítězily VÝPRASK (10), ZTRÁTA PRIVILEGII (9) a KRITIKA (7). Na dalších místech se objevily: VNITŘNÍ POCIT (3), VYNADÁNÍ (3), ZTRÁTA MATERIÁLNÍCH HODNOT (2), ODČINĚNÍ (2) a STRACH (1). Five si vzpomněl na ČERTA.

V další části jsme postupně ve stále větších skupinkách hledali společné názory na to, kdy by se mělo použít trestu a kdy by to nebylo správné, jaký by trest měl být a jaký ne.

ANO

Pokud není možná domluva, trest musí být zdůvodněn a musí ho provázet snaha o to, aby jej trestaný přijmul jako spravedlivý. Trestající musí mít jistotu, že je trest oprávněný. Trest by měl následovat co nejdříve po provinění. Trestem by měla být věc vyřízena. Trest musí být úměrný provinění i člověku.

NE

Pokud je možná domluva, pokud k chybě došlo z nevědomosti. Trestaný by se neměl cítit poníženě. Pokud od provinění uplynula delší doba, je už lepší vůbec netrestat.

A co o odměně a trestu praví kniha "Vývojová psychologie pro dětské lékaře"?

"Obecně platí, že odměny jsou účinnějšími prostředky a mělo by jich být využíváno ve výchově dítěte více než trestů. Ostatně z hlediska psychologie učení je opakem podání odměny její neposkytnutí (ignorování nežádoucího chování), jež vede k jeho menší četnosti a nemá nežádoucí vedlejší účinky trestu.

Odměnami rozumíme přitom nejen odměny hmotné povahy, ale nejčastěji odměny sociální (pochvala, uznání apod.)... Důsledně poskytování odměn po každém žádaném chování zpravidla vede k rychlému vzestupu tohoto chování, nepravidelné odměňování způsobuje pomalejší vzestup, ale výsledek může být trvalejší... Tresty ve výchově jsou za jistých podmínek nutné a mohou opravdu působit výchovně pozitivně... Trest pomáhá dítěti pochopit, co znamená "ne", "nesmíš", tedy co je nesprávné. Dítě se učí rychleji rozeznávat, co je správné a co ne, když je za dobré odměněno a za špatně pokáráno, než v případě, když je pouze odměňováno za dobré.

Trest může mít řadu negativních následků (strach, plachost, neurotizaci atd.)... Trest může potlačit nežádoucí chování, ale sám o sobě dítě nenaučí, co správného má udělat... Trest vede dítě často k tomu, aby se vyhnulo odhalení... že se vyhýbá trestající osobě... Často opakovaný trest ztrácí svou účinnost... Dítě může trest vnímat jako nespravedlnost... Může mít značkový efekt. Děti stále označovány za špatné se mohou v budoucnu opravdu častěji podle tohoto očekávání chovat."

Sepsal Frodo

William Saroyan:

Léto na krásném bílém koni

Tereza

William Saroyan. Celá kniha je vlastně o něm. O jeho dětství, akorát že se v ní nejmenuje William, ale Aram. Všechny jeho příběhy nejsou pro nás nejspíš dost dobře pochopitelné, protože žije v trochu jiné době a podmínkách. Vyrůstá v chudé Arménské rodině (v Americe) a v povídkách se spíš zabývá pro nás docela obyčejnými věcmi, které jsou pro něj zvláštní (i přesto se tam najdou věci, které jsou pro nás a pro něj společné).

Některé povídky jsou humorné, některé smutné, některé k zamyšlení, některé k pobavení.

V celé knížce se ani jedenkrát nezmiňují o jeho věku a z toho taky vyplývá, že ji může číst každý od věku, kdy se naučí číst, až do té doby, kdy to zapomene.

P. S.: Knihu si určitě oblíbí ten, kdo čte rád krátké příběhy.

"Jednoho dne, kdysi dávno v těch zašlých dobrých časech, kdy svět oplýval veškerou pomyslnou nádhrou a život byl ještě slastný tajemný sen, dostavil se k našemu domu ve čtyři hodiny ráno můj bratranec Mourad (ten, co ho všichni mima mě měli za blázna) a probudil mne tukaním na okno mého pokojíku..

"Arame", řekl.

Vyskočil jsem z postele a nechtěl věřit svým zrakům. Ještě se docela nerozhřeslo, ale bylo léto a slunce už už vykukovalo z ohlavy zeměkoule, a tak bylo dost světla, abych si uvědomil, že nesním.

Bratranec Mourad seděl na krásném bílém koni.

Vystrčil jsem hlavu z okna a mnul si oči.

"Fakt," řekl arménsky. "Je to kůň. Nezdá se ti to. Hoď sebou, jestli se chceš projet."

Věděl jsem, že bratranec Mourad se umí radovat ze života víc než všichni ostatní, co přišli na svět omytí, ale tohle bylo víc, než jsem si i já troufal uvěřit.

Předně, mé nejranější vzpomínky byly vzpomínky na koně, a první, po čem jsem kdy toužil, bylo svěží se na koni.

To byla jedna stránka věci: ta báječná..."

KNIHY UVEDENE NA TĚTO STRANĚ SI

MŮŽETE PŮJČIT NA KORZU!

Ernest Hemingway:

Stařec a moře

Magi

Jednou z mých nejoblíbenějších knížek je Stařec a moře od Ernesta Hemingwaye.

Knižka vypráví o starci - rybáři, kterému už ostatní rybáři nevěří, že by mohl v životě ještě něco chytit, že by mohl něco vykonat... Důvěřuje mu jen chlapec, který u něho byl dříve v "učení", a který se mu snaží pomoci.

Stařec má jeden veliký sen - vyplout na moře a tam chytit velkou rybu. A po všemožných

útrapách také za touto rybou na moře vypluje. Jestli ji však chyti se dovíte sami v knížce.

Myslím, že autor chtěl v knížce naznačit, že každý náš sen se může splnit, když o to ovšem budeme doopravdy stát. Jinak ať si každý, kdo si chce tuto knížku přečíst, udělá závěr sám.

Z n á m o ř n í k é :

Přenos raněného, nosítka, stabilizovaná poloha

Petra

Jdete si takhle lesem, koukáte po veverkách a najednou prask, bum, ležíte jak dlouhý tak široký na zemi a koukáte, kotník, koleno, hlava, nebo prostě co chcete je zničené a nepoužitelné. Když jste sami, nezbyde vám, než umřít. Pakliže je s vámi ještě někdo (*kdo čte Kurýra - pozn. redakce*), možná vám ještě nějaký doktor pomůže. Ale nejdříve se k němu musíte dostat.

Přenos raněného, nosítka

Situace č. 1: jeden zraněný a jeden zachránce

a) zraněný je při vědomí - Zraněný je podepírán zachránce, druhou rukou se opírá o hůl.

b) zraněný v bezvědomí - Zachránce nese zraněného v náruči nebo na zádech, popř. ho odnáší na ramenou (viz. obrázek v knize Příručka první pomoci, která je na Korzu v knihovně).

Situace č. 2: jeden zraněný a dva zachránce

a) odnos na stoličce ze dvou rukou

b) odnos na židli - zraněný sedí (pro bezpečnost je lepší přivázat ho šátky).

c) odnos na nosítkách - improvizovaná nosítka:

- dva klacky, na kterých jsou navlečeny bundy

- dva klacky svázané uzlovkami či šátky a na nich položená karimatka nebo deka apod.

K TOMU VŠEMU SI VŠAK JEŠTĚ PAMATUJTE:

1) Přesun, zvláště u těžších zranění, provádějte pouze, nemůže-li pomoc přijít ke zraněnému.

2) Při přesunu se zraněným co nejméně hýbejte, kvůli nebezpečí zhoršení zranění (zvláště při poranění páteře).

Stabilizovaná poloha

Použijte ji, když čekáte se zraněným na příchod pomoci a zraněný je v bezvědomí (ale srdce a dýchání funguje).

Zraněný leží na boku, horní nohu má ohnutou v kolenní a opírá se jí o zem, aby nepřepadl, spodní ruka je za zády, také kvůli udržení stability, a horní ruka je podložena pod hlavu (pod spánek). Do této polohy ho dostanete následujícím způsobem. Zraněný leží na zádech, ruku u boku, na který ho budete přetáčet, vložte dlaní k zemi pod tělo zraněného, skříte nohu, která bude horní (levá ruka pod tělem - pokrčte pravou nohu a obraťte), přiklekněte ke zraněnému z boku a tahem za skrčené koleno a horní ruku ho převalte na bok. Pak dopravíte všechny končetiny do polohy výše popsané, a zkontrolujete, zda dýchá a tepe.

Nezapomeňte pod raněného položit deku nebo karimatku a také ho něčím přikrýt, aby neprochladl.

Mika Waltari:

Pád Cařihradu

Matěj

Finský spisovatel Mika Waltari je u nás známý nejvíce jako autor historických románů, mnozí z vás znají asi knihu Egyptan Sinuhet. Pád Cařihradu je také historický román s, pro Waltariho typickými, prvky: jde tu o příběh asi čtyřicetiletého vyzrálého muže, který přichází zemřít při obraně Cařihradu. Přitom se však zamiluje do dcery místního krále...

Sila tohoto příběhu je asi hlavně ve Waltariho strhujícím a velmi věrném podání neobvyklého citového vzplanutí. To dokresluje velmi zajímavé prostředí rozhraní dvou dob a vidina předem prohraného boje.

Zajímavé jsou i některé filosofické myšlenky hlavního hrdiny - zralého, ale stále hledajícího muže, v němž se odehrává velké drama rozporu rozumu a citů...

Pád Cařihradu je bezpochyby velice dobrá kniha a doporučil bych ji zejména starším a zvláště těm, kteří se zajímají o historii.

K dostání u všech Dagů.

PŘÍBĚH O SVĚTLE NA KOPEC

KDYŽ JSEM BYL MALÝ JAK OSTATNÍ DĚTICKY ZAPADALO SLUNCE KAŽDÝ VĚČER ZA VZDÁLENÝ KOPEC NAD ÚDOLÍM, COŽ BYLO NOC HEZKY VIDĚT Z OKNA NAŠEHO DĚTSKÉHO POKOJÍČKU. Z ŘEKY V KOTLINĚ SE NĚKDY KALILA PLHA A NEBO BYLO SLYŠET ODTUD VLAKY - ZKRÁTKA JSEM MUŠEL TENKRÁT ČASTO HLEDĚT TÍM SMĚREM, TO JE JASNĚ - VŽDYT JINAK BYCH SI TO TAKHLE NE-PANATOVAL!

A KDYŽ JSEM BYL UŽ TROCHU VĚTŠÍ ČASTO JSEM PO-ZOROVAL, TAKHLE KDYŽ SE STÍVALO, JAK NA VRCHOLU TOHO VZDÁLENÉHO SRAŽU, ODDĚLENÉHO ODE MNĚ ÚDOLÍM, ŘEKOU, POLOOSTROVEM, JEŠTĚ JEDNÍM ŘÍČNÍM RÁNENEM, NÁDRAŽÍM A PAK STRNOU SKALNATOU STRÁNÍ SE ROZSVĚCUJE JAKESITAJENNĚ OSAPĚLÉ SVĚTLO - V MÍSTECH KDE ZA DNE NE, TENHÝ JEŠTĚ SKVĚLE VIDÍCÍ OČI NEPOHLY NIC ROZEZNAT - BA ANI NĚ ZA PODPOMOCÍ MATČINA STAROBYLÉHO KUKÁTKA (KTERÉ OSTATNĚ SPÍŠ ZMENŠOVALO, COŽ JSEM SI TENKRÁT NEPOHL PŘÍZNAT) A SLIBOVAL JSEM SI ŽE AŽ JEDNOU DOSPĚJU PŮJDU SE PODÍVAT CO TAM V TĚ TMĚ, NA ROZHRANÍ NEBE A ZEMĚ TAK OSAPĚLÉ PLANE - A PAK UŽ JSEM DOSTÍVAL A HROZNĚ SI PŘÁL DESKU S PAT BOONEM A ITALSKÝ SKÚTR A PAK UŽ NIC - A SVĚTLO TAM SVÍTILO POŘÁD.

JEDNOHO KRÁSNÉHO DNE MI BOHATÝ PŘÍBUZNÝ ZE ZÁPADU TEN SKÚTR DAROVAL: NADHERNÝ ITALSKÝ STROJ CO VYPADAL JAKO VZPÍNÁJÍCÍ SE KŮŇ A BYL ZELENÝ JAKO TRÁVA U NAŠ DŮMA - A PAK JEDNOU, KDYŽ SODRAK ZAČAL VŠECHNO ROZPAZÁVAT A BARVY PŘESTÁVALY EXISTOVAT JSEM TEN MOTOCYKL NAŠLÁPNUL A SVYHRNUTÝMI RUKÁVY A BOSTA BÍLÉ KOŠILE HLADOSTI SJÍZDĚL DO ÚDOLÍ... KDEPAK TENKRÁT POVINNÉ RUKAVICE ČI PŘÍLBY - VŽDYT DOKONCE OPILSTVÍ PŘI PŘÍPADNÉ NEHODĚ BYLO POLEHČUJÍCÍ OKOLNOSTÍ!

LEHKÝ VÁNEK MI ČECHRAL VLASY A BRZY BYLO SLYŠET JAK HRČÍM PO DLAŽDĚNÉM NÁBŘEŽÍ, NA LIDUPRAZDNÉ KŘÍŽOVATCE ZAHÝBÁN DOLEVA KOLEM

KOLEM DVOU OBROVSKÝCH SOUSOŠÍ NA STAROBYLÝ POST
(TY SOCHY JSEŇ O DESÍTKY LET POZDĚJI NAŠEL PŘI
PROCHÁZCE VYŠEHRADEŇ /JDE O MONUMENTÁLNÍ
PYSLBKOVÁ SOUSOŠÍ LUNÍR A PÍSEŇ A CTIRAD &
SÁRKA, PŮVODNĚ ÚNISTĚNÁ PŘI VJEZDU NA POST
FRANTIŠKA PALACKÉHO/) A PŘEKONÁVÁNÍ ŘEKU - CHVÍLI
SE MOTAŇ KLIKATÝMI ULIČKAMI STARÉHO SNÍCHOVA A
PAK UŽ SE NĚJAKÝM POSTUPEM DOSTÁVÁNÍ DO ROMANTIC-
KÉHO ÚDOLÍ S POTOCEM KTERÝ NEDOVEDE POKRÝ-
VAT, POD TĚMI VIADUKTY A POTOM UŽ DO KOPCŮ, PASTVINANA PO
PĚŠINÁCH A VZHŮRU STARODÁVNOU OKRESKOU, CHLADIVÝM LESÍ-
KEM AŽ NA HŘEBEN TOTO Vrchu, PO NĚM PAK ZPÁTKY
DOPRAVA KDE SE CESTIČKA TRATÍ V ŠTERKU PODLE TRATI-
NECHAL JSEŇ MOTORU STAŇ A DÁL ŠEL JEN PĚŠKY.

NAKONEC JSEŇ SE ZASE DÍVAL NA PROTĚJŠÍ VZDÁLENOU
STRAŇ, KTERÁ OTVÍRALA JEDNO ZÁŘÍCÍ OKO PODRUHEŇ A
CELÁ SE CHVĚLA...

CESTA ZA TÍM SVĚTLEM BYLA NÁDHERNÁ - TO
VÁN PŘISAHANÍ! JEJÍ KRÁSE NIC SE NEPOHLO VYROVNAT...

ZÁŘE SANA, PRAVDA, MĚLA TOLIKO BANÁLNÍ DŮVOD: BYLA TO
LANPA NA DŘEVĚNÉM SLOUPU PŘED HUDAČSKOU BOUDOU U TRATI
V ZÁŘEZU SKAL A DÁL PAK UŽ JEN VEDLY KOLEJE PRŮSEKENÍ VE
SKÁLE BŮH VÍ KAN.

PES STĚKAL - BYLA UŽ ÚPLNĚ TMA.

BYL JSEŇ TAM KDE JSEŇ TOUŽIL BÝT. MĚLO PI TO STAČIT.

OTOČIL JSEŇ SE ZADY K PĚŠTU A ZAHLEDEL JSEŇ SE DO
FUSTÝCH ČERNÝCH POLÍ A PAŤRAL V TĚCH TMAČKA A TAM JSEŇ
ZED ZNOVU UVIDEL: DALŠÍ TAJEMNĚ OSAPĚLÉ
ZVOUCÍ SVĚTLO NA VZDÁLENÉM HORIZONTU...

(BŮH NÁM POMŮZ!

MUSÍME POŘÁD JÍT A NEZASTAVOVAT SE,
BEZ ODPOČINKU, POŘÁD JÍT A JÍT...)

(Z KNIHY
"FOTODOKUMENT
"DÍVADLO ŽIVNÁ"
OD J. SÁVBY)

Jeden z mých otazníků (nezaměň s dotazníkem)

Matěj

Často ve svém životě narážíme na pojem morálka, morální hodnoty. Ale co to vlastně morálka je? Kde se tedy vzala? Není to jen nějaký výmysl, abstraktní pojem?

Morálka, to jsou nejspíš nějaké obecně platné hodnoty ve společnosti. Ty se ale mění, v různých společnostech jsou různé. V naší společnosti například považujeme za nemorální přivlastňovat si cizí majetek, nebo být něvěrný (v manželství). Vychází to z naší historie, většina z nás se s tím asi ztotožňuje. Co ale ta menšina, která obecně uznávané hodnoty společnosti nerespektuje? Taci lidé pak mají těžkou pozici, společnost je málokdy bude chtít tolerovat. Je jiný. Je špatný? Z jakého titulu můžeme o něčích hodnotách říci, že jsou špatné? Z titulu většiny? To asi těžko, jeho hodnoty jsou prostě jiné. Na druhé straně, společnost se musí bránit, cítila by se ohrožena.

Ale jak tedy najít něco obecně lidského, nějakou hodnotu společnou všem lidem, všem společnostem? Existuje něco jako lidská přirozenost, která by diktovala obecně platné hodnoty? V tom se názory hodně různí. Někdo říká, že je člověk od přírody dobrý a kazí ho společnost, jiní mohou tvrdit opak. Ale co to znamená "dobrý"? Pomáhá jiným, je jiný, je poctivý... Každý si pod tím představí něco trochu jiného, je to opět dáno jeho hodnotami, co jim odpovídá, je dobré. Ale jak je to ve skutečnosti? Zdá se mi, že dobro a zlo splývají v jakémsi začarovaném kruhu. Nic není jen dobré nebo jen zlé, ve všem je obsaženo oboje a záleží jen na našem úhlu pohledu a míře, podle které posuzujeme, co převáží. Proto nemůžeme činy lidí soudit jen podle svých měřítek.

Ale co je tedy všem společné? Snad je to onen "začarovaný kruh" dobra a zla, kruh života. Nebo třeba láska? Nevím, poradte mi...

